Lieta Nr.11140037318
K71-0199-20

# SPRIEDUMS

**Latvijas Republikas vārdā**

Valmierā 2020.gada 22.maijā

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis J.Grīnbergs
piedaloties prokuroram S.Medvedevam, aizstāvei M.Priedītei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas.

**Aprakstošā daļa**

/pers. B/ (turpmāk apsūdzētais) tīši nodarīja smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

Tā /pers. B/ 2018.gada 24.novembrī ap plkst.00.30, būdams alkohola ietekmē un atrodoties savas dzīvesvietas- /adrese/, Smiltenes novadā pagalmā, nolūkā nodarīt miesas bojājumus piegāja pie /pers.C/un tīši ar roku iesita viņam pa galvu, kā rezultātā /pers. C/ nokrita zemē, pēc tam tīši ne mazāk kā trīs reizes ar dūri iesita uz zemes gulošajam /pers. C/ pa galvu.

/pers. B/ vardarbības rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi: sisti plēstas brūces deguna, augšlūpas apvidū, ādas nobrāzums kreisā vaiga apvidū, zemādas asinsizplūdumi abu acu apvidū, augšlūpas apvidū, zemādas asinsizplūdums kreisās auss un kreisā aizausspaugura apvidū, deguna kaula un deguna starpsienas lūzums, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka kreisajā pusē, asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem kreisās pieres, deniņu, paura daivas izliektajā virsmā, kreisās pieres, paura daivas starpdaivu virsmā, kreisās pieres un deniņu daivas apakšējā virsmā, smadzenīšu pusložu augšējā un apakšējā virsmā, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un bija tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers.C/ nāvi, kas iestājās 2018.gada 22.decembri plkst.08.30 Vidzemes slimnīcā.

Ar šādu rīcību /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.

**Motīvu daļa**

Apsūdzētais tiesas procesā sevi par vainīgu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā. Sniedza liecības, ka tajā dienā ap plkst. 15.00 sākuši svinēt jubileju. Ap plkst. 18.00 nolikuši vectēvu gulēt, turpināts pasēdēt. Ap plkst. 20.00-21.00 ciemiņi gājuši projām. Piecēlies vectēvs. Vēl abi ar viņu iedzēruši. Tad aizmidzis. Ap plkst. 23.00-24.00 vectēvs cēlies augšā, atkal dzēruši. Teicis vectēvam, ka jāiet mājā. Vectēvs izgājis. /pers.E/teikusi, ka ies pavadīt. Pēc brīža gājis pīpēt, ieraudzījis pie garāžas durvīm vīrieti. Domājis, ka zaglis. Vīrietis kaut ko nomurminājis. Pie garāžas pienācis vīrietim klāt no mugurpuses, ar kreiso roku parāvis aiz pleca, lai vīrieti pagrieztu, un sitis ar labo roku pa seju. Vīrietis pēc tam nokritis. Kā kritis, nevar pateikt. Sitis, jo gribējis zagli pārmācīt. Tad aizskrējis pie brālēna un stāstījis viņam par zagli. Kad iznākuši ar brālēnu, zaglis vairs nav bijis. Pēc laika bijis troksnis, atbraukusi policija. Tur bijis šis vīrietis, teicis policijai, ka tas ir tas zaglis, kuram iesitis. Arī tajā brīdī vīrietī neesot atpazinis vectēvu. Pieļauj, ka viņš ir tā liecinieka norādītā persona, kas sēdējis virsū cietušajam un sitis pa seju. Par to neliecina, jo neatceras. Neatceras, jo bijis alkohola reibumā. Pieļauj, ka ir veicis apsūdzībā minētās darbības un nodarījis cietušajam šādus smagus miesas bojājumus. Notikušo nožēlo. Gribējis izdarīt pašnāvību. Šobrīd vairs alkoholu nelietojot. Strādā, apgādībā ir meita, kas dzīvo Anglijā. Materiāli palīdzot arī vecākiem, kā arī savai dzīvesbiedrei un viņas meitai.

Tiesa, uzklausījusi tiesas sēdē nopratinātās personas un iepazinusies ar lietā pārbaudītiem rakstveida pierādījumiem, atzīt par pierādītu /pers. B/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.

Cietusī/pers. D/ tiesai liecināja, ka brāļa meita /pers. E/ uzrakstījusi īsziņu, ka tētis ir slimnīcā. Aizbraukusi uz turieni, skats neesot bijis labs. /pers. E/ teikusi, ka to izdarījis /pers. B/. Neko vairāk kā tas noticis, viņa nezinot. Stāsta kā noritējusi ārstēšana un tētis nomiris. Tētis dzīvojis Smiltenē viens, sieva mirusi. Nezinot kādas attiecības tētim bijušas ar /pers. B/, domā, ka normālas. Īpaši viņš tur nav gājis. No /pers.E/teiktā uzzinājusi, ka tētis bija uzaicināts pie /pers. E/uz dzimšanas dienu. Tētis esot izgājis pa priekšu, /pers. B/ izgājis pēc tam. Neko konkrētu /pers.E/ nav stāstījusi. Apstiprina, ka no apsūdzētā esot saņēmusi kopā 1200 EUR. Mantisko kompensāciju neuztur.

Liecinieks/pers. G/ liecināja, ka pēc naktsmaiņas devies uz bāru. Dodoties Smiltenē pa Atmodas ielu, dzirdējis, ka pagalmā notiek kaut kāda ņemšanās. Nogriežoties uz Dakteru ielu, redzējis, ka mājas pagalmā tiek sists cilvēks. Redzējis, ka viens ir zemē, otrs virsū un sit pa seju. Cilvēku sejas nav redzējis. Tika atkārtoti vārdi:" Vai tu vēl tā darīsi?" un turpināts sist. Sitieni bijuši vairāki- vairāk par 5, līdz 10, precīzi pateikt nevar. Ienākot mājā zvanījis policijai. Sagaidījis policiju un devies uz notikuma vietu. Tur redzējis, ka kādus 5-10 metrus no vietas, kur iepriekš notikusi sišana, gulējis cilvēks (aizvilkts uz grāvja pusi). Pieņem, ka sitieni bija sejas rajonā, jo sitējs gulēja uz cilvēka krūtīm. Sišana notikusi iebrauktuvē uz mājas pagalmu.

Liecinieks/pers. I/ liecināja, ka apmēram 1,5 gadus atpakaļ, pusnaktī, /pers. B/ ienācis pie viņa un teicis, ka pie viņa garāžas ir zaglis. Izgājuši ārā, ieslēdzies sensors, nekā nebija. Redzējis, ka /pers.B/ ir alkohola reibumā un nopietni teikto par zagli nav uztvēris. Viņš pats dzīvo /adrese A/ dzīvo 36-1, dzīvo pretējās durvīs. Abi uzpīpējuši, viņš aizgājis pie sevis un /pers.B/ pie sevis.

Liecinieks/pers. J/ liecināja, ka strādājis pašvaldības policijā, saņemts izsaukums, ka Smiltenē pie komunālās mājas ir zemē vīrietis. Ieradušies adresē. Pie mājas vārtiņiem zemē sēdējis vecāks kungs, neskaidri runājis. Izsaucis neatliekamo medicīnisko palīdzību. No pagalma nācis apsūdzētais, atbildējis, ka pagalmā ienācis svešs vīrietis. Atnākusi arī sieviete. Neko skaidri sākumā nav teikusi. Prasījis sievietei, kas īsti noticis. Teikusi, ka tas ir viņas vectēvs, izcēlies konflikts starp viņu un viņas dzīvesbiedru un apsūdzētais viņu piekāvis. Sieviete arī teikusi, ka viņai bail palikt kopā ar to vīrieti. Apsūdzētais nogādāts Valmieras policijā. Pēc izskata un smakas apsūdzētais izskatījies alkohola reibumā.

Liecinieks/pers. K/ liecināja, ka strādājis pašvaldības policijā. Saņēmis zvanu par kautiņu uz Dakteru ielas krustojuma. Devušies uz

to vietu. Redzējis, ka pagalmā vīrs krīt zemē. Iegājuši pagalmā, bijis vīrs gados ar redzamiem miesas bojājumiem. Vīrs neko nav varējis atbildēt. Pēc brīža iznācis apsūdzētais u teicis, ka pārmācījis zagli. /pers.B/ norādījis uz cietušo, ka tas ir zaglis. Atnākusi arī sieviete- /pers.B/dzīvesbiedre. Bija uztraukusies. Kolēģis aizgājis runāties ar sievieti, viņš pats palicis pie cietušā. Kad piebraukuši, cietušais esot grīļojies un saļimstot nokritis. Bija iespaids, ka kritiens nevar būt traumatisks.

Lieciniece/pers. E/ liecināja, ka svinējuši viņas dzimšanas dienu. Uzaicinājusi vectēvu. Ap plkst. 18.00 viņš bija piedzēries un aizgājis gulēt. Tad piecēlies un atkal sācis dzert. Ap plkst. 24.00 /pers.B/ licis viņam iet prom. Vectēvs izgājis bez apaviem. Gribējusi ar meitu viņu pavadīt. Kad vectēvs izgājis un viņa ar meitu aizgājusi saģērbties, /pers.B/ sēdējis mājā, bijis mierīgs. Izgājusi pēc brīža ārā, bet vectēva vairs nebija. Domājusi, ka aizgājis projām uz māju. Tad gājusi meklēt un dzirdējusi, ka jaunietis zvana policijai par kautiņu. Aizskrējusi mājā. Gājusi iekšā un dzirdējusi, ka /pers.B/ stāsta brālēnam, ka bijis zaglis. Tad atbraukusi policija. Policijai teikusi, ka /pers.B/ piekāvis vectēvu, jo redzējusi, ka /pers.B/ ir sasista roka. To pieņēmusi, pašu sišanu nav redzējusi. No brīža, kad aizgājusi meklēt vectēvu un atnākusi atpakaļ, pagājušas apmēram 15-20 minūtes. Kad atnākusi, vectēvs gulējis zemē. Bijusi šokā. Gājusi iekšā, lai noskaidrotu, kas noticis. Tad dzirdējusi, ka pie ārdurvīm /pers.B/stāsta brālēnam par zagli. Pati /pers.B/ nav neko prasījusi.

Ar kriminālprocesā veiktās tiesu medicīnas ekspertīzes eksperta atzinumu (lietas lapa 20-23) secināts, ka /pers. C/ konstatēti šādi miesas bojājumi: sisti plēstas brūces deguna, augšlūpas apvidū, ādas nobrāzums kreisā vaiga apvidū, zemādas asinsizplūdumi abu acu apvidū, augšlūpas apvidū, zemādas asinsizplūdums kreisās auss un kreisā aizauss paugura apvidū, deguna kaula un deguna starpsienas lūzums, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka kreisajā pusē, asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem kreisās pieres, deniņu, paura daivas izliektajā virsmā, kreisās pieres, paura daivas starpdaivu virsmā, kreisās pieres un deniņu daivas apakšējā virsmā, smadzenīšu pusložu augšējā un apakšējā virsmā. Minētie miesas bojājumi varēja rasties vismaz četru traumatisku iedarbību rezultātā. Norādītie miesas bojājumi radušies cieta trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā kreisās auss, kreisā vaiga, deguna un augšlūpas apvidū. /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai. Starp iegūtajiem miesas bojājumiem un nāves iestāšanos ir tieša cēloniska sakarība. Iepriekš norādītie miesas bojājumi varēja rasties 2018. gada 24. novembrī lēmumā norādītajos apstākļos, sitot ar dūrēm pa galvu. /pers. C/ nāve iestājās 2018. gada 22. decembrī plkst. 08.30 no trulas slēgtas galvas traumas ar asinsizplūdumu zem cietā galvas smadzeņu apvalka kreisajā pusē, asinsizplūdumiem zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, išēmisku smadzeņu bojājumu kreisā smadzeņu puslodē, abpusēju hipostatisku pneimoniju.

Izvērtējot apsūdzētā liecības, liecinieku liecības un citus tiesas pārbaudītos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst līdz pietiekamas ticamības līmenim par pierādītu, ka apsūdzētais, atrodoties apsūdzībā norādītā laiku un vietā un būdams alkohola ietekmē, nolūkā nodarīt miesas bojājumus, piegāja pie /pers.C/, parāva viņu aiz pleca un tīši ar roku ne mazāk kā vienu reizi iesita viņam pa galvu, kā rezultātā /pers. C/ nokrita zemē. Pēc tam apsūdzētais turpināja /pers. C/ nodarīt miesas bojājumus, un tieši, turpat mājas pagalmā sēžot virsū uz zemes gulošajam /pers. C/ tīši ne mazāk kā trīs reizes ar dūri iesita cietušajam pa galvu. /pers. B/ darbības rezultātā /pers. C/ tika nodarīti ekspertīzes atzinumā konstatētie smagie miesas bojājumi, kuru tiešā cēloniskā rezultātā vēlāk slimnīcā iestājās /pers.C/nāve.

Tiesai nav nodoti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt apsūdzētā versiju par notikušā apstākļiem un viņa rīcības iemesliem, un tieši, ka viņš sākotnēji nav atpazinis /pers. C/, ar kuru iepriekš ir lietojis alkoholu, bet personu, kurai iesitis, uztvēris kā iespējamo zagli. No liecinieku liecībām tiesa secina, ka mājas pagalmā pie garāžas, kur pēc apsūdzētā vārdiem atradies vīrietis, apgaismojums ir bijis nepietiekošs. Apsūdzētais vispār neliecina par apstākļiem kā sitis gulošajam /pers. C/ sēžot virsū. Šajā daļā tiesai nav iespējams noskaidrot, vai apsūdzētais varēja atpazīt un atpazina /pers. C/. Ņemot vērā apsūdzētā atrašanos alkohola reibumā, kurš no liecinieku liecībām bija pietiekami liels, tiesa nevar izslēgt, ka apsūdzētais arī /pers. C/ neatpazina, taču par ticamāku tiesa pieņem, ka apsūdzētais nevarēja /pers. C/ neatpazīt.

Ņemot vērā minēto tiesa izslēdz no apsūdzības, ka apsūdzētais miesas bojājumus nodarījis personisku motīvu vadīts, kas, tiesas ieskatā, norāda uz negatīvu personisku attieksmi pret konkrētu un zināmu cilvēku.

Tāpat tiesa no apsūdzības izslēdz astoņu izdarītu sitienu skaitu zemē guļošajam /pers. C/, precizējot, ka zemē guļošajam /pers. C/ apsūdzētais iesitis ne mazāk kā trīs reizes, tātad pieļaujot arī trīs sitienus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta trešo daļu visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Pats apsūdzētais nevarēja pateikt cik reizes ir iesitis /pers. C/. Liecinieks /pers. G/, kurš ir vienīgais notikušā liecinieks, liecināja, ka sitieni viņa ieskatā ir bijuši no pieci līdz desmit, bet precīzi pateikt nevar. Tiesa nevar izslēgt, ka liecinieks ir redzējis un skaitījis atvēzienus un nevar izslēgt, ka tie visi nav sasnieguši mērķi (cilvēka galvu). Vienīgais ticamais pierādījums par saņemto sitienu skaitu, tiesas ieskatā, ir tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums, kurā eksperts ir pārliecinoši identificējis četras traumatiskas iedarbības (iespējamības formā pieļaujot vairāk). Tādejādi tiesa uzskat par pieradītu četru sitienu izdarīšanu. Tā kā viens tika izdarīts /pers. C/ stāvot kājās pie garāžas, zemē guļošam tiesa saglabā trīs sitienus. Šaubas par sitienu skaitu virs četri tiesai nav iespējams novērst un tādēļ tās tiek tulkotas par labu apsūdzētam.

Tiesas veiktā apsūdzības grozīšana neietekmē inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju, nepasliktina apsūdzētā stāvokli un neietekmē viņa tiesības uz aizstāvību.

Tiesa neapšauba, ka šos četrus sitienus /pers. C/ galvas rajonā ir izdarījis tieši apsūdzētais. Lai arī viņš pats atzīst un liecina par viena sitiena izdarīšanu, apsūdzētais pieļauj, ka tieši viņš ir nodarījis arī zemā guļošajam /pers. C/ pārejos sitienus. Nespēju liecināt par to apsūdzētais saista ar lielo alkohola reibumu.

Ar lietā veiktās ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinumu (lietas lapa 99-107) secināts, ka /pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma laikā nav atradies stipra psihiska uzbudinājuma stāvoklī, viņš spēja saprast savas darbības un vadīt tās, viņš spēj liecināt par lietā nozīmīgiem apstākļiem un dot par tiem pareizas liecības.

Apsūdzētā pieļāvumu, ka viņš ir izdarījis apsūdzībā inkriminētās darbības un nodarījis personai konstatētos miesas bojājumus, apstiprina lietā iegūtie arī citi pierādījumi, kas šos faktus netieši apliecina. No liecinieku liecībām to kopsakarā saprotams, ka notikumi, kad /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi, risinājās neilgā laika periodā, respektīvi, no brīža kad /pers. C/ izgāja no mājas un viņu atrada piekautu pie mājas iebrauktuves. Lietā nav nekādu ziņu, ka tajā brīdī mājas pagalmā būtu atradusies kāda cita persona, izņemot apsūdzēto, kas varēja nodarīt /pers. C/ miesas bojājumus. Lieciniece /pers. E/ tiesai liecināja, ka redzējusi, ka apsūdzētam ir sasista roka, kas apliecina, ka viņš roku varēja satraumēt sitot /pers. C/.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, un tieši, ka viņš ar nodomu (tīši) ir nodarījis cietušam smagus miesas bojājumus, jo izdarīja mērķtiecīgu sitienu ar dūri galvas rajonā, apzinoties, ka šāda rīcība var

radīt otrai personai sekas- miesas bojājumus. Attiecībā uz sekām- cietušā nāvi, tiesa konstatē subjektīvās puses pazīmi- neuzmanību. Lietā nav nekādu ziņu, ka apsūdzētam bija nodoms /pers. C/ nonāvēt. Pati par sevi četru sitienu izdarīšana ar dūri galvas rajonā arī neliecina par vēlmi personu nonāvēt, bet gan nodarīt miesas bojājumus. Tas nozīmē, ka apsūdzētais neparedzēja savu darbību kaitīgo seku iestāšanos, kaut gan pie konkrētiem apstākļiem viņam vajadzēja un viņš varēja minētās sekas paredzēt (noziedzīga nevērība), respektīvi, ka sitot ar trulu priekšmetu pa galvu var rasties asinsizplūdums smadzenēs. Lietā arī netika iegūti pierādījumi, ka letālo galvas traumu /pers. C/ būtu ieguvis pie kādiem citiem apstākļiem, piemēram, krītot.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta regulējumu, nosakot apsūdzētam piemērojamā soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, nosakot soda mēru- atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Izvērtējot soda veidu un tā apmēru, tiesa vadās arī no Krimināllikuma 35.panta otrās daļas un piemēro tādu sodu, lai tas sasniegtu likumā noteikto mērķi.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais ir izdarījis smagu noziegumu. KL 125.panta trešās daļas noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir komplicēts: smagu miesas bojājumu nodarīšana ir tīša, nonāvēšana ir aiz neuzmanības. Interpretējot Krimināllikuma 7.panta ceturtās un piektās daļas nosacījumus, tiesa piemēro apsūdzētam labvēlīgāko interpretāciju, uzskatot, ka noziedzīgais nodarījums sastāva daļā ir izdarīts arī aiz neuzmanības, līdz ar to tas atzīstams par smagu nevis sevišķi smagu noziegumu.

Noziedzīgā nodarījuma rezultātā ir iestājusies cilvēka nāve.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš iepriekš nav sodīts, administratīvās sodāmības dzēstas, strādā AS "Stora Enso Latvija" par traktortehnikas vadītāju, no darba vietas raksturojas pozitīvi, dzīvo faktiskā laulībā, apgādībā viens bērns.

Tiesa apsūdzētam saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 3.punktu par atbildību mīkstinošo apstākli atzīst- ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu atlīdzināšanu cietušajam. Tiesa apsūdzētam saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošo apstākli- atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu tiesa apsūdzētam atzīst atbildību pastiprinošo apstākli- noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 125.panta trešā daļa kā soda sankciju paredz brīvības atņemšanu uz laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem vai bez tās.

Ņemot vērā norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar inkriminētā panta sankcijā paredzēto sodu- brīvības atņemšanu. Ņemot vērā, ka pastāv divi atbildību mīkstinošie apstākļi un cietušās attieksmi pret apsūdzētam piemērojamo sodu, tiesa uzskata, ka soda mērs nosakāms tuvu minimālajam apmēram- brīvības atņemšanu uz 3 gadiem un 3 mēnešiem. Tiesa nepiemēro mantas konfiskāciju, jo lietā nav apzināta šāda manta. Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā personību un noziedzīgā nodarījuma raksturu, piemēro panta sankcijā paredzēto papildsodu probācijas uzraudzību uz 1 gadu.

Tiesa nesaskata par iespējamu attiecībā uz apsūdzēto piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un notiesāt viņu nosacīti.

Judikatūrā ir noradīts ka, lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, ir jāievēro krimināls oda mērķi. Proti, ir jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, sekmēs notiesāto personu resocializāciju. Jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgu nodarījumu smagums, izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums utt.). Turklāt tiesai pēc visu iepriekš minēto apstākļu izvērtēšanas ir jārodas pārliecībai, ka, sodu neizciešot, vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus (Augstākās tiesas 2018.gada 8.augusta spriedums lietā SKK–434/2018). Līdzīgas atziņas paustas arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 25.aprīļa konferences priekšlikumos par sodu piemērošanas praksi. Turklāt tur vēl papildus ir noradīts, ja tiesa atzīst par iespējamu piemērot nosacītu sodu personai, kura izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu, pieņemtais lēmums īpaši jāmotivē, tostarp pievēršot uzmanību vispārējās prevencijas mērķa sasniegšanai. Nosacīta notiesāšana ir pieļaujama tikai tad, ja tiesai ir pārliecība, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Nebūtu piemērojama nosacīta notiesāšana tikai tāpēc, ka vainīgais iepriekš nav sodīts vai sodāmība dzēsta, ka viņš nožēlo izdarīto.

Tiesa nevar apšaubīt, ka apsūdzētā personība ir visumā pozitīva. Tomēr apsūdzētais noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis alkohola reibumā. Tā sekas ir sevišķi smagas un neatgriezeniskas. Noziedzīgā nodarījuma raksturs- tīša, vairākkārtēja sišana bez redzama iemesla svešai personai pa galvu norāda uz apsūdzētā nespēju kontrolēt savu rīcību alkohola reibumā. Lai arī apsūdzētais tiesai noradīja, ka kopš notikušā alkoholu vairs nelieto vispār, no ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinuma (lietas lapā 103) redzams, ka ekspertiem viņš norādījis, ka alkoholu patlaban lietu minimāli, atzīst, ka dažreiz iedzer brīvdienās. Ekspertiem viņš arī norādījis, ka reibumā reizēm bijuši konflikti ar apkārtējiem, kad bijis jaunāks alkohola reibumā iesaistījies kautiņos.

Ņemot vērā šos argumentus, tiesa neieguva pārliecību, ka sodu neizciešot vainīgais turpmāk neizdarīs jaunus likumpārkāpumus. Soda mērķis un taisnīguma atjaunošana par šāda smaga nozieguma izdarīšanu nav iespējams sasniegt, neliekot apsūdzētam piespriesto sodu izciest.

Tiesa līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabā apsūdzētam drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Tā kā tiesa atzīst apsūdzēto par vainīgu miesas bojājumu nodarīšanā cietušajam, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 456.panta trešo daļu un likuma „Par valsts kompensāciju cietušajiem" 19.pantu ir apmierināms pieteikums par Juridiskās palīdzības administrācijas cietušajam izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu no apsūdzētā par labu valstij tā neatlīdzinātā daļā- 1150 EUR apmērā.

**Rezolutīvā daļa**

Tiesa, vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520. pantiem, nosprieda:

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un 3 (trīs) mēnešiem ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņu skaitīt no /pers. B/ apcietināšanas.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim saglabāt /pers. B/ drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij: Valsts kase, reģ. Nr. 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, TRELLV22, neatlīdzināto cietušajai izmaksāto valsts kompensāciju 1150 EUR (viens tūkstoši viens simts piecdesmit *euro*).

Kompensāciju piedziņai noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Noteikt /pers. B/ pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kompensācijas izdevumu atlīdzināšanu.

Pilns tiesas spriedums ir pārsūdzams 10 (desmit) dienu laikā no tā pieejamības dienas Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību

Vidzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums- 2020.gada 15.jūnijs.

Tiesnesis: J.Grīnbergs